

Viață tristă

Danut Cepoi

Viață tristă, gardieni balamuc
instantă de Irozi temniceri
la lume nimic nu se vede
de la oameni nu știi ce să ceri.

Ne păzesc delirante idei
ne sărută moartea pe frunți
dacă cauți azi mângâiere
doar amăgirea găsești să înfrunți.

Viață mată în case prea reci
fioruri ne trec prin spinare
în paranteze e gândul de veci
iar nimicul e-n buzunare.

De la oameni înveți umilirea
democratic te stingi și te-ntrebi
treizeci de ani au zburat, dar iubirea
de ce mai crește în câmpuri prin erbi?